

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbp.gov.ua, web: www.dbp.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«19» липня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах першого відділу Управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Державного бюро розслідувань Шаповалов Максим Валентинович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42013110000001029 від 25.11.2013, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру, керуючись статтями 40, 42, 276, 277, 278 Кримінального процесуального кодексу України,

ПОВІДОМИВ:

Усенку Юрію Юрійовичу, 16.04.1988 року народження, уродженцю села Совхозне Красноперекопського району Кримської області, громадянину України, раніше не судимому, станом на час скоєння злочинів у лютому 2014 року перебував на посаді міліціонера штурмового взводу роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в місті Севастополі, проживаючого за адресою: вул. Юбілейна, 8 кв. 12, село Совхозне, Красноперекопський район, АР Крим,

про те, що він обгрунтовано підозрюється у вчиненні наступних кримінальних правопорушень:

- у незаконному перешкоджанні на виконання явно злочинного наказу проведенню зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій, вчиненому службовою особою – працівником правоохоронного органу, за попередньою змовою групою осіб, із застосуванням фізичного насильства, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 41, ст. 340 Кримінального кодексу України (в редакції Закону від 05.04.2001);

- у вчиненні, на виконання явно злочинного наказу, за попередньою змовою групою осіб, перевищення влади та службових повноважень, тобто в

умисному вчиненні службовою особою – працівником правоохоронного органу дій, які явно виходять за межі наданих їй прав та повноважень, що супроводжувалося застосуванням зброї та спеціальних засобів, і спричинили тяжкі наслідки, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 41, ч. 3 ст. 365 Кримінального кодексу України (ст. 365 із змінами, внесеними згідно із Законами № 270-VI від 15.04.2008, № 1508-VI від 11.06.2009, № 2808-VI від 21.12.2010; в редакції Закону № 3207-VI від 07.04.2011);

- у вчиненні умисних вбивств на виконання явно злочинного наказу, тобто умисного протиправного заподіяння смерті іншій людині, двох і більше осіб, вчиненого способом, небезпечним для життя багатьох осіб, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 41, п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 КК України (стаття 115 із змінами, внесеними згідно із Законами № 270-VI від 15.04.2008 та № 1707-VI від 05.11.2009);

- у вчиненні замахів на умисні вбивства на виконання явно злочинного наказу, тобто умисного протиправного заподіяння смерті іншій людині, двох і більше осіб, вчиненого способом, небезпечним для життя багатьох осіб, за попередньою змовою групою осіб, але до кінця злочин не було закінчено з причин, які не залежали від його волі, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 41, ч. 2 ст. 15, п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 КК України (стаття 115 із змінами, внесеними згідно із Законами № 270-VI від 15.04.2008 та № 1707-VI від 05.11.2009);

Указані злочини **Усенком Ю.Ю.** вчинено за **наступних обставин.**

Усенко Ю.Ю. станом на лютий 2014 року перебував на посаді міліціонера штурмового взводу роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в місті Севастополі.

Відповідно до ст. ст. 1, 10, 20 Закону України «Про міліцію» Усенко Ю.Ю. виконував функції офіційного представника державного озброєного органу виконавчої влади, який має захищати життя, здоров'я, права і свободи громадян, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань, запобігати і припиняти кримінальні правопорушення, тобто являвся представником влади та службовою особою, яка займає відповідальне становище.

Згідно статті 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», перебуваючи на посаді міліціонера штурмового взводу роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в місті Севастополі Усенко Ю.Ю. був працівником правоохоронного органу, на якого згідно із ч. 2 ст. 19 Конституції України, ч. 1 ст. 3, ч. 1 ст. 5, ст. 12, 14 Закону України «Про міліцію», покладено обов'язки діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачений Конституцією і Законами України.

Таким чином, Усенко Ю.Ю. відповідно до положень пункту 1 Примітки до статті 364 Кримінального кодексу України (в редакції Закону від 07.04.2011) був службовою особою.

Станом на лютий 2014 працівники МВС України здійснювали свою службову діяльність на підставі наступних нормативних документів, які були безумовно обов'язкові для виконання міліціонером штурмового взводу роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в місті Севастополі Усенком Ю.Ю. та іншими працівниками органів внутрішніх справ.

Так, згідно зі статтею 3 Закону про міліцію діяльність міліції будується на принципах законності, гуманізму, поваги до особи, соціальної справедливості, взаємодії з трудовими колективами, громадськими організаціями й населенням.

Статтею 5 Закону про міліцію визначено, що міліція виконує свої завдання неупереджено, у точній відповідності із законом. Ніякі виняткові обставини або вказівки службових осіб не можуть бути підставою для будь-яких незаконних дій або бездіяльності міліції. Для забезпечення громадського порядку працівники міліції зобов'язані вживати заходів незалежно від свого підпорядкування.

Міліція поважає гідність особи й виявляє до неї гуманне ставлення, захищає права людини незалежно від її соціального походження, майнового та іншого стану, расової та національної належності, громадянства, віку, мови та освіти, ставлення до релігії, статі, політичних та інших переконань.

Згідно зі статтею 12 Закону про міліцію міліція має право застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби і вогнепальну зброю у випадках і в порядку, передбачених цим Законом.

Відповідно до статті 13 Закону про міліцію працівники міліції мають право застосовувати заходи фізичного впливу, у тому числі прийоми рукопашного бою, для припинення правопорушень, подолання протидії законним вимогам міліції, яка здійснюється із застосуванням сили щодо працівників міліції або інших осіб, якщо інші способи були застосовані та не забезпечили виконання покладених на міліцію обов'язків.

Працівники міліції мають право застосовувати заходи фізичного впливу, у тому числі прийоми рукопашного бою, для припинення правопорушень, подолання протидії законним вимогам міліції, яка здійснюється із застосуванням сили щодо працівників міліції або інших осіб, якщо інші способи були застосовані та не забезпечили виконання (стаття 1 Закону про міліцію).

Також працівники міліції мають право застосовувати наручники, гумові кийки, засоби зв'язування, слезоточиві речовини, світлозвукові пристрої відволікаючої дії, пристрої для відкриття приміщень і примусової зупинки транспорту, водомети, бронемашини та інші спеціальні і транспортні засоби, а також використовувати службових собак у таких випадках, як, зокрема, для захисту громадян і самозахисту від нападу та інших дій, що створюють загрозу їх життю або здоров'ю; для припинення масових безпорядків і групових порушень громадського порядку (стаття 14 Закону про міліцію).

Застосуванню сили, спеціальних засобів і вогнепальної зброї повинно передувати попередження про намір їх використання, якщо дозволяють обставини. Без попередження фізична сила, спеціальні засоби і зброя можуть застосовуватися, якщо виникла безпосередня загроза життю або здоров'ю громадян чи працівників міліції (частина друга статті 12 Закону про міліцію).

Забороняється застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби і вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками вагітності, осіб похилого віку

або з вираженими ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними групового нападу, що загрожує життю і здоров'ю людей, працівників міліції, або збройного нападу чи збройного опору (частина третя статті 12 Закону про міліцію).

У разі неможливості уникнути застосування сили вона не повинна перевищувати міри, необхідної для виконання покладених на міліцію обов'язків, і має зводитись до мінімуму можливості завдання шкоди здоров'ю правопорушників та інших громадян. При завданні шкоди міліція забезпечує надання необхідної допомоги потерпілим в найкоротший строк (частина четверта статті 12 Закону про міліцію).

Перевищення повноважень щодо застосування сили, у тому числі спеціальних засобів і зброї, тягне за собою відповідальність, встановлену законом (частина шоста статті 12 Закону про міліцію).

Крім того, статтею 20 Закону про міліцію передбачено, що працівник міліції є представником державного органу виконавчої влади.

Законні вимоги працівників міліції є обов'язковими для виконання громадянами і службовими особами.

Працівник міліції при виконанні покладених на нього обов'язків керується тільки законом, діє в його межах і підпорядковується своїм безпосередньому і прямому начальникам. Ніхто інший, за винятком уповноважених службових осіб, у передбачених законом випадках не вправі втручатися в законну діяльність працівника міліції.

Ніхто не має права покласти на працівника міліції виконання обов'язків, не передбачених чинним законодавством.

Втручання в діяльність міліції тягне за собою відповідальність за законом.

Згідно із пунктом 12 Правил застосування спеціальних засобів при охороні громадського порядку (далі – Правила), які затверджені постановою Ради Міністрів УРСР від 27.02.1991 № 49, спеціальними засобами, що застосовуються при охороні громадського порядку є:

а) засоби індивідуального захисту: шоломи (сталеві армійські, «Сфера», каска захисна пластмасова), бронежилети, протиударні та броньові щити;

б) засоби активної оборони: гумові кийки; кийки пластикові типу «тонфа»; наручники; електрошокові пристрої; патрони і пристрої для їх вітчизняного виробництва, споряджені гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії; ручні газові гранати, а також патрони з газовими гранатами («Черемуха-1», «Черемуха-4», «Черемуха-5», «Черемуха-6», «Черемуха-7», «Черемуха-10», «Черемуха-12», «Сирень-1», «Сирень-2», «Сирень-3»); балончики, патрони, гранати та інші спецзасоби з препаратами сльозоточивої та дратівної дії на основі природних капсаїциноїдів, морфоліду пералгонової кислоти (МПК), ортохлорбензальмалонітрилу (CS) і речовини АЛГОГЕН;

в) засоби забезпечення спеціальних операцій: ранцеві апарати «Облако», світлошумова граната «Заря» та світлошумовий пристрій «Пламя», патрони з гумовою кулею «Волна-р», водомети, бронемашини та інші транспортні засоби, пристрій для примусової зупинки автотранспорту «Еж-М»;

г) пристрої для відкриття приміщень, захоплених правопорушниками: малогабаритні підривні пристрої «Ключ», «Імпульс».

При охороні громадського порядку можуть також використовуватися службові собаки.

Крім того, згідно з пунктом 16 Правил водомети застосовуються для розосередження учасників масових безпорядків при температурі атмосферного повітря не нижче 0 градусів С.

Пунктом 1 Статуту патрульно-постової служби міліції України, що затверджений наказом МВС України від 28.07.1994 № 404 (далі – Статут), передбачені основні завдання патрульно-постової служби міліції.

Діяльність патрульно-постової служби міліції будується на принципах законності, гуманізму, поваги до особи, соціальної справедливості, взаємодії з іншими державними органами, трудовими колективами, громадськими об'єднаннями і населенням (пункт 3 Статуту).

Патрульно-постова служба міліції включає: особовий склад служби охорони громадського порядку, територіальних і транспортних органів внутрішніх справ, підрозділів міліції особливого призначення «Беркут» (пункт 6 Статуту).

Ліквідація групових порушень громадського порядку здійснюються рішучими діями патрульно-постових нарядів шляхом поділу натовпу на дрібні групи, відокремлення їх одна від іншої, відтиснення і розсіяння (пункт 298 Статуту).

Під час припинення правопорушень в місцях скупчення людей, а також при затриманні організаторів та активних учасників групових порушень громадського порядку патрульно-постові наряди повинні виявляти обережність і пересторогу, враховуючи можливу негативну реакцію присутніх громадян, щоб своїми діями не викликати ускладнення обстановки (пункт 299 Статуту).

При проведенні операції по припиненню групових порушень громадського порядку патрульно-постові наряди повинні виявляти високу організованість, дисциплінованість і діяти тільки по команді керівника операції або старшого наряду (пункт 301 Статуту).

Згідно з Положенням про спеціальний підрозділ міліції громадської безпеки «Беркут», затвердженим наказом МВС України 24.10.2013 № 1011 (зареєстрований у Міністерстві юстиції України 11.01.2014 за № 19/24796, набрав чинності 28.01.2014), цей підрозділ є підрозділом міліції особливого призначення, який належить до структури міліції громадської безпеки та є структурним підрозділом головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі (пункт 1.1 Положення).

Підрозділ у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно-правовими актами МВС України, а також цим Положенням (пункт 1.2 Положення).

Діяльність підрозділу організовується в межах його повноважень відповідно до принципів, визначених статтею 3 Закону України «Про міліцію» (пункт 1.3 Положення).

Підрозділ безпосередньо підпорядковується начальникам ГУМВС, УМВС, а в разі їх відсутності – заступнику, який організовує діяльність підрозділів міліції громадської безпеки. Організаційне, нормативно-методичне забезпечення підрозділу та контроль за його діяльністю здійснює Департамент громадської безпеки (пункти 1.4, 1.5 Положення).

Працівники підрозділу з метою виконання покладених на них завдань мають право застосовувати заходи фізичного впливу, у тому числі прийоми рукопашного бою, спеціальні засоби та вогнепальну зброю у випадках та в порядку, визначених статтями 12-15¹ Закону України «Про міліцію», постановою Кабінету Міністрів України від 27.02.1991 № 49 «Про затвердження Правил застосування спеціальних засобів при охороні громадського порядку в Українській РСР» (пункт 1.6 Положення).

Виконання службових обов'язків особовий склад підрозділу здійснює в спеціальному обмундируванні, екіпірованому знаками розрізнення та символікою «Беркут», яка є єдиною для всіх регіонів України.

25 лютого 2010 року Янукович В.Ф. зайняв посаду Президента України і діючи в порушення складеної ним присяги, вирішив не виконувати покладені на нього конституційні обов'язки Президента України, а саме: дбати про благо Вітчизни і добробут Українського народу, відстоювати права і свободи громадян, додержуватися Конституції України і законів України та виконувати свої обов'язки в інтересах усіх співвітчизників. Навпаки він прийняв рішення діяти насамперед у власних інтересах, які полягали у своєму особистому, членів своєї сім'ї та найближчого оточення збагаченні за рахунок ресурсів держави та народу України.

Саме у зв'язку з цим у листопаді 2013 року Янукович В.Ф. із власних міркувань, пов'язаних насамперед із бажанням залишитися Президентом України на другий термін, з метою уникнення відповідальності за вчинені злочинні дії та з інших особистих спонукань прийняв рішення про відмову від підписання Угоди про асоціацію з економічним та політичним союзом держав Європи (далі Європейським Союзом), у результаті чого Кабінетом Міністрів України 21 листопада 2013 року було прийнято рішення про призупинення цього процесу підготовки.

У відповідь на таку його позицію, починаючи з 21 листопада 2013 року у м. Києві на Майдані Незалежності розпочалися безстрокові мирні збори громадян на підтримку європейського вектора зовнішньої політики України, мета яких суперечила власним інтересам Януковича В.Ф. та його найближчого оточення.

Право громадян на свободу мирних зібрань в Україні гарантується та захищене державою, яка зобов'язана забезпечити його ефективну реалізацію.

Реалізація права на мирні зібрання в Україні регулюється актами національного та міжнародного законодавства.

Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, ратифікована Верховною Радою України згідно із Законом України від 17 липня 1997 року № 475/97-ВР «Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2, 4, 7

та 11 до Конвенції», гарантує кожній особі, серед інших прав і свобод, право на свободу зібрань та об'єднання.

Відповідно до статті 11 Конвенції кожен має право на свободу мирних зібрань та на свободу об'єднання з іншими, включаючи право створювати профспілки і вступати до них для захисту своїх інтересів.

Здійснення прав на свободу зібрань та об'єднання не підлягає жодним обмеженням, за винятком тих, що встановлені законом і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах національної або громадської безпеки, для запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я чи моралі або для захисту прав і свобод інших осіб.

Статтею 21 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ратифікованого Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 19 жовтня 1973 року № 2148-VIII, також визнається право на мирні збори. Згідно з положеннями вказаної статті, користування цим правом не підлягає ніяким обмеженням, крім тих, які накладаються відповідно до закону і які є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах державної чи суспільної безпеки, громадського порядку, охорони здоров'я і моральності населення або захисту прав та свобод інших осіб.

Статтею 3 Конституції України передбачено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Відповідно до статті 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Згідно зі статтею 19 Конституції України правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Статтею 39 Конституції України у державі встановлено реєстраційний, а не дозвільний порядок проведення зборів, походів, мітингів і демонстрацій, а їх проведення може бути обмежене лише за рішенням суду та виключно у випадках, безпосередньо визначених Конституцією України. Тимчасові обмеження права громадян на мирні збори можуть встановлюватися лише в умовах воєнного або надзвичайного стану.

Відповідно до статті 15 Конституції України суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності. Жодна ідеологія не може визнаватися державою як обов'язкова. Держава гарантує свободу політичної діяльності, не забороненої Конституцією і законами України.

Згідно зі статтею 34 Конституції України кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на свій вибір. Здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Згідно із статтею 64 Конституції України конституційні права та свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України.

Відповідно до статті 60 Конституції України ніхто не зобов'язаний виконувати явно злочинні розпорядження чи накази. За віддання і виконання явно злочинного розпорядження чи наказу настає юридична відповідальність.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Так, громадяни, які перебували з 21 листопада 2013 року до 20 лютого 2014 року на Майдані Незалежності у місті Києві та брали участь у акціях протесту, не допускали будь-яких порушень громадського порядку, у зв'язку з чим були відсутні будь-які підстави для обмеження їх прав на мирні зібрання, гарантовані Конституцією України.

Натомість, Президент України Янукович В.Ф., в порушення законних прав і свобод громадян, діючи у власних інтересах, бажаючи присікти будь-які масові збори, мітинги, вуличні походи та інші акції і усвідомлюючи при цьому незаконність таких своїх дій, використовуючи наявні повноваження Президента України та діяльність створеної ним організованої злочинної групи, організував та віддав наказ членам цієї групи, які входили до керівництва правоохоронних органів, та інших органів державної влади, а саме: Прем'єр-міністру України Азарову М.Я., Міністру внутрішніх справ України Захарченку В.Ю., заступнику Міністра внутрішніх справ України – начальнику Департаменту громадської безпеки МВС України Ратушняку В.І., командувачу внутрішніх військ України Шуляку С.М., Голові Служби безпеки України Якименку О.Г., його першому заступнику та керівнику Антитерористичного центру при Службі безпеки України Тоцькому В.В., начальнику ГУ МВС України в Київській області Мазану В.Б., заступнику начальника Головного управління – начальнику міліції громадської безпеки ГУМВС України в м. Києві Федчуку П.М., командирі ПМОП «Беркут», підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Кусюку С.М., іншим високопосадовцям правоохоронних органів та Збройних сил України, а також невстановленим на даний час особам, які залучали цивільних осіб, так званих «тітушок» (кримінальні правопорушення відносно яких розслідувались у окремих кримінальних провадженнях), вчиняти злочини з метою припинення та розгону акцій протесту.

На виконання злочинних вказівок та наказів Януковича В.Ф., зазначені учасники організованої злочинної групи в період листопада 2013 року – лютого

2014 року, кожен у своїй частині, виходячи із завдань, які перебували в повноваженнях очолюваних ними відомств та завдань, які вони брали на себе особисто перед керівником організованої злочинної групи, з метою перешкоджання проведенню мітингів, зборів та вуличної ходи, залучаючи підлеглі підрозділи та працівників, організували вчинення та вчинили ряд злочинів щодо протестувальників, з метою залякування населення, а також впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про припинення масових акцій протесту та розпуск учасників, які приймали в них участь на Майдані Незалежності в м. Києві, а також в інших населених пунктах України та з метою провокації порушень громадської безпеки і наступного силового придушення їх протесту, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків, у тому числі вчинення умисних вбивств та спричинення тілесних ушкоджень мітингувальникам.

Після перших таких протиправних дій правоохоронних органів у листопаді-грудні 2013 року протестні акції на Майдані Незалежності в м. Києві, а також у інших населених пунктах України стали масовими та постійними, на них висловлювався протест передусім проти свавілля правоохоронних органів та сил спецпризначення, проти незаконних дій владних органів та корупції, участь у них у постійному режимі брала велика кількість протестувальників.

Не бажаючи припинити вчинення злочинів проти громадян, які висловлюють свої погляди та переконання, протестуючи проти застосування насильства, Янукович В.Ф., на продовження злочинної діяльності, спрямував та керував діями керівників правоохоронних органів, у тому числі шляхом надання протиправних вказівок Міністру внутрішніх справ України Захарченку В.Ю., ініціював і погоджував застосування співробітниками спецпідрозділу МОП «Беркут» та внутрішніх військ МВС України надмірних силових заходів, зокрема із застосуванням фізичної сили, спеціальних засобів та вогнепальної зброї.

З цією метою, заступник начальника Головного управління – начальник міліції громадської безпеки ГУМВС України в м. Києві Федчук П.М. реалізуючи спільний злочинний план Януковича В.Ф., Захарченка В.Ю., Мазана В.Б. та інших учасників організованої злочинної групи, у період часу з 16.02.2014 по 17.02.2014 у не встановленому досудовим розслідуванням місці дав указівку командирі ПМОП «Беркут», підпорядкованому ГУМВС України в місті Києві, Кусюку С.М. завезти до центральної частини міста Києва набої 12 калібру, у тому числі споряджені свинцевою картечю.

На виконання, вказаного, явно злочинного наказу Федчука П.М., командир ПМОП «Беркут» Кусюк С.М., діючи за попередньою змовою з іншими учасниками організованої злочинної групи та іншими залученими до вчинення злочинів особами, організував 17.02.2014 у денний час доби доставку невстановленими автотранспортними засобами разом із патронами травматичної дії 12-го калібру «Терен-12П», «Терен-12К», набоїв 12 калібру споряджених свинцевою картечю.

Цього ж дня, у денний час доби, на вулиці Михайла Грушевського біля Маріїнського парку та приміщення Жовтневого палацу у місті Києві не встановленими досудовим розслідуванням особами, на виконання

вищезазначеного явно злочинного наказу, проведено видачу патронів 12 калібру споряджених свинцевою картечкою підрозділам МОП «Беркут», які знаходились у м. Києві для протидії акціям протесту під виглядом забезпечення громадського порядку, у тому числі РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі під керівництвом Колбіна С.М.

Отримавши такі набої, Колбін С.М., разом з іншими йому підпорядкованими правоохоронцями, зокрема, міліціонерами штурмового взводу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Суходольським В.В. та Усенком Ю.Ю., а також іншими невстановленими на даний час співробітниками підрозділів МОП «Беркут», які були спеціально відряджені з різних регіонів України до м. Києва для протидії акціям протесту під виглядом забезпечення громадського порядку, стали їх зберігати в себе до подальших розпоряджень керівництва, усвідомлюючи, що зможуть використати ці набої шляхом здійснення пострілів з помпових рушниць модельного ряду «Форт- 500», які знаходились у них на озброєні, під час силового розгону учасників акцій протесту.

Надалі, 20.02.2014 зранку, Кусюк С.М., продовжуючи свої злочинні дії, перебуваючи в будівлі ГУМВС України в м. Києві, попередньо узгодивши тактику дій із заступником командира ПМОП «Беркут» підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Янішевським О.В., за невстановлених обставин (ймовірно радіозв'язком або по невстановленому мобільному телефону) віддав останньому злочинний наказ силами РСП ПМОП «Беркут» підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві, РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, а також інших підрозділів МОП «Беркут», у складі працівників, які перебували на той час на вул. Інститутській у місті Києві, із застосуванням вогнепальної зброї, спорядженої бойовими патронами, а також спеціальними засобами «Форт-500», спорядженими патронами із зарядом свинцевої картечі та іншою невстановленою вогнепальною зброєю здійснити загальнонебезпечним способом умисні вбивства максимально можливого, невизначеного кола осіб – учасників акції протесту, з метою залякування їх та загалом населення країни з метою повного припинення протестів.

Аналогічний наказ Кусюк С.М. віддав командирі РСП ПМОП «Беркут» підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Садовнику Д.М., який на той час також перебував у будівлі ГУМВС України в м. Києві (вул. Володимирська, 15) та іншим невстановленим на даний час працівникам правоохоронних органів.

Водночас, з метою убезпечення життя та здоров'я інших правоохоронців, які охороняли громадський порядок в районі Майдану Незалежності, вулиці Інститутської та прилеглих до них вулиць м. Києва і знаходились у безпосередній близькості до мітингувальників, Кусюком С.М., віддано наказ про залишення такими бійцями ВВ МВС України та підрозділами МВС України місця несення служби та переміститися вверх по вулиці Інститутській у напрямку до урядового кварталу.

Далі, цього ж дня, приблизно о 08 год. 50 хв., заступник командира ПМОП «Беркут» підпорядкованого ГУМВС України в м. Києві Янішевський О.В., перебуваючи по вул. Інститутській м. Києва довів до відома явно злочинний наказ Кусюка С.М. щодо невідповідного застосування вогнепальної зброї на

ураження невизначеного кола осіб - **командиру РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Колбіну С.М.** та іншим командирам спецпідрозділів МОП «Беркут», які діяли спільно та скоординовано, і перебували на той час в районі вулиці Інститутської та Майдану Незалежності м. Києва та мали на озброєнні, зокрема, гладкоствольну вогнепальну зброю – рушниці модельного ряду «Форт-500».

У свою чергу, **командир РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Колбін С.М.**, виконуючи у своїй частинні злочинний план керівництва органів МВС України, усвідомлюючи явну злочинність наказу командира полку Кусюка С.М., що ніяким чином не співвідносився із законними завданнями правоохоронних органів, діючи всупереч вищевказаним вимогам Конституції України, ст.ст.13-15, іншим раніше згаданим нормам Закону України «Про міліцію» та іншим нормативно-правовим актам, умисно, спільно та погоджено, за попередньою змовою групою осіб, розуміючи, що застосування вогнепальної зброї, спорядженої патронами із свинцевої картечі по відношенню до незброєних учасників акцій масових протестів, у тому числі шляхом стрільби у скупчення людей, тобто загально небезпечним способом, призведе до загибелі значної їх кількості та спричинення вогнепальних поранень, свідомо допускаючи та бажаючи цього, маючи умисел на вчинення умисних вбивств, надав вказівку своїм підлеглим – міліціонерам штурмового взводу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Суходольському В.В. та Усенку Ю.Ю., а також іншим невстановленим в ході досудового слідства працівникам РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі на застосування спеціальних засобів модельного ряду «Форт-500», споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку масового скупчення людей на Майдані Незалежності та нижній частині вул. Інститутської у м. Києві, тобто загально небезпечним способом.

Реалізуючи злочинний умисел, спрямований на вчинення умисних вбивств, хибно розуміючи інтереси держави, безпідставно ототожнюючи їх із особистими, явно протиправними інтересами вищих посадових осіб та інших керівників держави і правоохоронних органів і невстановлених осіб, які полягали в бажанні усунути перешкоди власній злочинній діяльності та реалізації планів організованої злочинної групи, припинивши у будь-який злочинний спосіб протестні акції, у тому числі шляхом залякування протестувальників та загалом населення і впливу на прийняття рішень керівниками опозиційних політичних партій та громадських організацій про розпуск учасників акцій протесту, перевищуючи владу та надані йому службові повноваження, виконуючи явну злочинний наказ, Колбін С.М., координуючи на місці дії підпорядкованої йому роти міліції особливого призначення «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, діючи всупереч вищевказаних вимог Конституції України, Закону України «Про міліцію» та інших нормативно-правових актів, з метою припинення акцій протесту організував вчинення умисних вбивств та замахів на умисні вбивства незброєних учасників масових акцій протесту підлеглими йому співробітниками РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, які погодились виконувати його явну злочинний наказ та фактично вступили у попередню змову між собою.

Водночас, використовуючи спеціальні навички, притаманні діяльності роботи спеціальних підрозділів особливого призначення, з метою умовної ідентифікації «свій-чужий», деякими співробітниками РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі на потиличній частині шоломів було нанесено особливі відмітки, а саме: наліпки у вигляді прямокутника зеленого кольору.

Далі, 20.02.2014 приблизно о 08:50 год., **міліціонери штурмового взводу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Суходольський В.В. та Усенко Ю.Ю. разом з іншими невстановленими на даний час співробітниками цього ж підрозділу під керівництвом командира РМОП «Беркут» в м. Севастополі Колбіна С.М.**, зайнявши позиції за бетонним огороженням зі сторони в'їзду до готелю «Україна», з проїжджої частини вулиці Інститутської у м. Києві, діючи умисно, спільно та погоджено з іншими невстановленими в ході досудового слідства працівниками правоохоронних органів з числа спецпідрозділів МВС України, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи, що застосування вогнепальної зброї, спорядженої патронами з свинцевою картечкою, по відношенню до незброєних учасників акцій масових протестів, у тому числі шляхом стрільби у скупчення людей, тобто загально небезпечним способом, призведе до загибелі значної їх кількості та спричинення вогнепальних поранень різного ступеня тяжкості, свідомо допускаючи та бажаючи цього, маючи умисел на вчинення умисних вбивств з метою перешкоджання проведенню акцій протесту, здійснили не менше 6 пострілів з наявних у них спеціальних засобів – рушниць модельного ряду «Форт-500», споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку масового скупчення учасників акцій протесту, які перебували в нижній частині вул. Інститутської у м. Києві.

При цьому дана група співробітників спецпідрозділу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, у тому числі Суходольський В.В. та Усенко Ю.Ю., а також інші невстановлені в ході досудового слідства працівники правоохоронних органів з числа спецпідрозділів МОП «Беркут» МВС України, діючи спільно та погоджено, поступово переміщувалась вгору по вул. Інститутській в напрямку станції метро «Хрещатик», продовжуючи при цьому здійснювати постріли з наявних у них спеціальних засобів – рушниць «Форт-500», споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку беззбройних учасників акцій протесту, що перебували в нижній частині вул. Інститутської у м. Києві, тобто загально небезпечним способом.

В результаті здійснення при вказаних обставинах, 20.02.2014 починаючи з 08 год. 50 хв., пострілів із-за даного бетонного огороження із наявних спеціальних засобів – рушниць модельного ряду «Форт-500», споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі в групу беззбройних мітингувальників, які перебували в нижній частині вул. Інститутської у м. Києві та жодним чином не становили небезпеки життю та здоров'ю громадян чи працівників міліції, Суходольський В.В. та Усенко Ю.Ю. разом з іншими невстановленими на даний час співробітниками РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, під особистою координацією Колбіна С.М., а також іншими невстановленими в ході досудового слідства працівниками з числа спецпідрозділів МОП «Беркут», передбачаючи суспільно небезпечні наслідки своїх дій та бажаючи їх настання,

спричинили вогнепальні поранення 6 учасникам акцій протесту, внаслідок яких настала смерть Арутюняна Г.В., Балюка О.О., Вайди Б.І. та заподіяно тяжкі тілесні ушкодження Максиміву В.М. та Худашову Ю.В, а також легке тілесне ушкодження Іваненку А.Ф. (Торсону Е.Ф.)

Таким чином, 20.02.2014, у період приблизно з 08 год. 50 хв. по 09 год 10 хв, унаслідок злочинних дій, вчинених при вказаних обставинах, які виразилися у вчиненні умисних вбивств та замахів на вбивства учасників акцій протесту з метою припинення акцій протесту на Майдані Незалежності в м. Києві та в інших населених пунктах України, тобто незаконному перешкодженні проведенню зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій, міліціонерами штурмового взводу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Суходольським В.В. та Усенком Ю.Ю. разом з іншими невстановленими на даний час співробітниками цього ж підрозділу під керівництвом командира РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Колбіна С.М., а також іншими невстановленими в ході досудового слідства працівниками з числа спецпідрозділів МОП «Беркут», вчинено умисні вбивства 3 осіб, а також закінчені замаху на умисні вбивства 3 осіб, а саме:

- вчинено умисні вбивства із застосуванням вогнепальної зброї:

- 1. Арутюняна Георгія Вагаршакевича, 04.07.1960 року народження,** якому заподіяно: сліпе проникаюче вогнепальне дробове (картеч) поранення шиї та грудної клітки з ушкодженням передньої поверхні шиї, гортані, глотки, лівої легені, міжреберних м'язів 5-го міжребер'я зліва, правої ключиці, правої підключичної вени, правої легені, правого 3-го ребра по навколо-хребетній лінії, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження. Смерть Арутюняна Г.В. настала внаслідок сліпого проникаючого вогнепального дробового (картеч) поранення шиї та грудної клітки (внаслідок одного пострілу);
- 2. Балюка Олександра Олександровича, 19.03.1974 року народження,** якому заподіяно: вогнепальне поранення на передне-внутрішній поверхні правого стегна, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження; вогнепальне поранення на передній поверхні лівого колінного суглоба з ушкодженням м'яких тканин і руйнуванням наколінника, яке відноситься до тілесного ушкодження середньої тяжкості; вогнепальне поранення на зовнішній поверхні лівого передпліччя в нижній третині з ушкодженням м'яких тканин та м'язів, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження; вогнепальне поранення грудної клітини з ушкодженням внутрішніх органів (осереддя, серця, діафрагми, печінки та правої нирки), яке відноситься до важкого тілесного ушкодження. Смерть Балюка О.О. настала від вогнепального поранення грудної клітки з ушкодженням внутрішніх органів і крововтрати;
- 3. Вайди Богдана Івановича, 28.04.1965 року народження,** якому заподіяно: сліпе кульове проникаюче вогнепальне поранення голови

(ушкодження м'яких тканин голови в лівій скроневій ділянці, лівої скроневої кістки (у вигляді дірчастого перелому), твердої мозкової оболонки, розміщення речовини півкуль мозочка, крововиливи під м'яку оболонку півкуль головного мозку та мозочку, крововиливи в шлуночки головного мозку, переломи внутрішньо-задніх частин верхніх стінок орбіт з задньо-орбітальними крововиливами), яке відноситься до тяжкого тілесного ушкодження. Смерть Вайди Б.І. настала від сліпого кульового проникаючого вогнепального поранення голови з ушкодженням головного мозку та мозочка.

- замах на умисні вбивства із застосуванням вогнепальної зброї:

1. **Максиміва Василя Михайловича, 25.11.1979 р.н.**, якому заподіяно: вогнепальне торакоабдомінальне поранення – перелом 6-го ребра справа, поранення правої легені, правого купола діафрагми, правої частки печінки, наскрізне поранення дванадцятиперстної кишки, яке ускладнилось гемотораксом, гемоперітонеумом, яке відноситься до тяжкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
2. **Іваненка Антона Федоровича (Торсона Едвіна Федоровича), 02.09.1992 р.н.**, якому заподіяно: вогнепальне дробове поранення правого передпліччя: рани на тильній та ліктьовій поверхнях правого передпліччя на межі середньої та нижньої третин від яких спрямовані ранові канали, по ходу яких пошарово ушкоджені шкіра та м'які тканини правого передпліччя, які сліпо закінчуються у м'яких тканинах на межі середньої та дистальної третин передпліччя з боку тильно-медіальної поверхні ліктьової кістки множинними точковими сторонніми тілами (металевої щільності), яке відносяться до легкого тілесного ушкодження;
3. **Худашова Юрія Вікторовича, 25.12.1986 р.н.**, якому заподіяно: вогнепальне проникаюче поранення грудної клітки: рана у надключичній ділянці справа, від якої відходить рановий канал, направлений ззовні досередини, по ходу якого ушкоджуються м'які тканини грудної стінки, з ушкодженням підключичної вени, підключичної артерії, з явищами масивної кровотечі (до 2000 мл крові), що проникає у праву плевральну порожнину з явищами гемопневмотораксу (наявність у плевральній порожнині крові, повітря), яке відноситься до тяжкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя).

Таким чином, Усенко Юрій Юрійович, обґрунтовано підозрюється у незаконному перешкоджанні на виконання явно злочинного наказу проведенню зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій, яке було вчинено службовою особою – працівником правоохоронного органу, за попередньою змовою групою осіб із застосуванням фізичного насильства, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 41, ст. 340 КК України (в редакції Закону від 05.04.2001).

Крім того, за вищевказаних обставин, 20.02.2014 приблизно о 08:50 год., міліціонери штурмового взводу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Суходольський В.В. та Усенко Ю.Ю. разом з іншими невстановленими на даний час співробітниками цього ж підрозділу під керівництвом командира РМОП «Беркут» в м. Севастополі Колбіна С.М., зайнявши позиції за бетонним огородженням зі сторони в'їзду до готелю «Україна», з проїжджої частини вулиці Інститутської у м. Києві, діючи умисно, спільно та погоджено з іншими невстановленими в ході досудового слідства працівниками правоохоронних органів з числа спецпідрозділів МВС України, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи, що застосування вогнепальної зброї, спорядженої патронами з свинцевою картечкою, по відношенню до неозброєних учасників акцій масових протестів, у тому числі шляхом стрільби у скупчення людей, тобто загально небезпечним способом, призведе до загибелі значної їх кількості та спричинення вогнепальних поранень різного ступеня тяжкості, свідомо допускаючи та бажаючи цього, маючи умисел на вчинення умисних вбивств з метою перешкоджання проведенню акцій протесту, здійснили не менше 6 пострілів з наявних у них спеціальних засобів – рушниць модельного ряду «Форт-500», споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку масового скупчення учасників акцій протесту, які перебували в нижній частині вул. Інститутської у м. Києві.

При цьому дана група співробітників спецпідрозділу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, у тому числі Суходольський В.В. та Усенко Ю.Ю., а також інші невстановлені в ході досудового слідства працівники правоохоронних органів з числа спецпідрозділів МОП «Беркут» МВС України, діючи спільно та погоджено, поступово переміщувалась вгору по вул. Інститутській в напрямку станції метро «Хрещатик», продовжуючи при цьому здійснювати постріли з наявних у них спеціальних засобів – рушниць «Форт-500», споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку беззбройних учасників акцій протесту, що перебували в нижній частині вул. Інститутської у м. Києві, тобто загально небезпечним способом.

В результаті здійснення при вказаних обставинах, 20.02.2014 починаючи з 08 год. 50 хв. до 09 год 10 хв., пострілів із-за даного бетонного огородження із наявних спеціальних засобів – рушниць модельного ряду «Форт-500», споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі в групу беззбройних мітингувальників, які перебували в нижній частині вул. Інститутської у м. Києві та жодним чином не становили небезпеки життю та здоров'ю громадян чи працівників міліції, Суходольський В.В. та Усенко Ю.Ю. разом з іншими невстановленими на даний час співробітниками РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, під особистою координацією Колбіна С.М., а також іншими невстановленими в ході досудового слідства працівниками з числа спецпідрозділів МОП «Беркут», передбачаючи суспільно небезпечні наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, спричинили вогнепальні поранення 6 учасникам акцій протесту, внаслідок яких настала смерть Арутюняна Г.В., Балюка О.О., Вайди Б.І. та заподіяно тяжкі тілесні ушкодження Максиміву В.М.

та Худашову Ю.В, а також легке тілесне ушкодження Іваненку А.Ф. (Торсону Е.Ф.)

Таким чином, 20.02.2014, у період приблизно з 08 год. 50 хв. до 09 год 10 хв, унаслідок умисних злочинних дій, вчинених при вказаних обставинах, які виразилися у перевищенні влади та службових повноважень, тобто умисному вчиненні службовою особою дій, які явно виходять за межі наданих їй прав та повноважень, що супроводжувались застосуванням зброї та спричинили тяжкі наслідки, за попередньою змовою групою осіб, міліціонерами штурмового взводу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Суходольським В.В. та Усенком Ю.Ю. разом з іншими невстановленими на даний час співробітниками цього ж підрозділу під керівництвом командира РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Колбіна С.М., а також іншими невстановленими в ході досудового слідства працівниками спецпідрозділів МОП «Беркут», спричинено тяжкі наслідки у вигляді умисних вбивств учасників акцій протесту Арутюняна Г.В., Балюка О.О., Вайди Б.І., а також закінчених замахів на умисні вбивства учасників акцій протесту Максиміва В.М., Іваненка А.Ф. (Торсона Е.Ф.), Худашова Ю.В.

Таким чином, Усенко Юрій Юрійович, обґрунтовано підозрюється у вчиненні, на виконання явно злочинного наказу, за попередньою змовою групою осіб, перевищення влади та службових повноважень, тобто умисному вчиненні службовою особою – працівником правоохоронного органу дій, які явно виходять за межі наданих йому прав та повноважень, що супроводжувались застосуванням зброї та спеціальних засобів і спричинили тяжкі наслідки, а саме у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 41, ч. 3 ст. 365 Кримінального кодексу України (ст. 365 із змінами, внесеними згідно із Законами № 270-VI від 15.04.2008, № 1508-VI від 11.06.2009, № 2808-VI від 21.12.2010; в редакції Закону № 3207-VI від 07.04.2011).

Крім того, за вищевказаних обставин, 20.02.2014 приблизно о 08:50 год., міліціонери штурмового взводу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Суходольський В.В. та Усенко Ю.Ю. разом з іншими невстановленими на даний час співробітниками цього ж підрозділу під керівництвом командира РМОП «Беркут» в м. Севастополі Колбіна С.М., зайнявши позиції за бетонним огороженням зі сторони в'їзду до готелю «Україна», з проїжджої частини вулиці Інститутської у м. Києві, діючи умисно, спільно та погоджено з іншими невстановленими в ході досудового слідства працівниками правоохоронних органів з числа спецпідрозділів МВС України, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи, що застосування вогнепальної зброї, спорядженої патронами з свинцевою картечкою, по відношенню до незброєних учасників акцій масових протестів, у тому числі шляхом стрільби у скупчення людей, тобто загально небезпечним способом, призведе до загибелі значної їх кількості та спричинення вогнепальних поранень різного ступеня тяжкості, свідомо допускаючи та бажаючи цього, маючи умисел на вчинення умисних вбивств з метою перешкоджання проведенню акцій протесту, здійснили не менше 6 пострілів з наявних у них спеціальних засобів –

рушниць модельного ряду «Форт-500», споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку масового скупчення учасників акцій протесту, які перебували в нижній частині вул. Інститутської у м. Києві.

При цьому дана група співробітників спецпідрозділу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, у тому числі Суходольський В.В. та Усенко Ю.Ю., а також інші невстановлені в ході досудового слідства працівники правоохоронних органів з числа спецпідрозділів МОП «Беркут» МВС України, діючи спільно та погоджено, поступово переміщувалась вгору по вул. Інститутській в напрямку станції метро «Хрещатик», продовжуючи при цьому здійснювати постріли з наявних у них спеціальних засобів – рушниць «Форт-500», споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку беззбройних учасників акцій протесту, що перебували в нижній частині вул. Інститутської у м. Києві, тобто загально небезпечним способом.

В результаті здійснення при вказаних обставинах, 20.02.2014 починаючи з 08 год. 50 хв. до 09 год 10 хв, пострілів із-за даного бетонного огороження із наявних спеціальних засобів – рушниць модельного ряду «Форт-500», споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі в групу беззбройних мітингувальників, які перебували в нижній частині вул. Інститутської у м. Києві та жодним чином не становили небезпеки життю та здоров'ю громадян чи працівників міліції, Суходольський В.В. та Усенко Ю.Ю. разом з іншими невстановленими на даний час співробітниками РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, під особистою координацією Колбіна С.М., а також іншими невстановленими в ході досудового слідства працівниками з числа спецпідрозділів МОП «Беркут», передбачаючи суспільно небезпечні наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, спричинили вогнепальні поранення 3 учасникам акцій протесту, внаслідок яких настала смерть Арутюняна Г.В., Балюка О.О., Вайди Б.І.

Таким чином, 20.02.2014, у період приблизно з 08 год. 50 хв. до 09 год 10 хв, унаслідок злочинних дій, вчинених при вказаних обставинах, які виразилися у вчиненні умисних вбивств двох і більше осіб, способом, небезпечним для життя багатьох осіб, вчинених за попередньою змовою групою осіб, міліціонерами штурмового взводу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Суходольським В.В. та Усенком Ю.Ю. разом з іншими невстановленими на даний час співробітниками цього ж підрозділу під керівництвом командира РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Колбіна С.М., а також іншими невстановленими в ході досудового слідства працівниками з числа спецпідрозділів МОП «Беркут» вчинено умисні вбивства 3 осіб, а саме:

- 1. Арутюняна Георгія Вагаршаківича, 04.07.1960 року народження,** якому заподіяно: сліпе проникаюче вогнепальне дробове (картеч) поранення шиї та грудної клітки з ушкодженням передньої поверхні шиї, гортані, глотки, лівої легені, міжреберних м'язів 5-го міжребер'я зліва, правої ключиці, правої підключичної вени, правої легені, правого 3-го ребра по навколо-хребетній лінії, яке відноситься до важкого тілесного ушкодження. Смерть Арутюняна Г.В. настала внаслідок сліпого

проникаючого вогнепального дробового (картеч) поранення шиї та грудної клітки (внаслідок одного пострілу);

2. **Балюка Олександра Олександровича, 19.03.1974 року народження,** якому заподіяно: вогнепальне поранення на передне-внутрішній поверхні правого стегна, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження; вогнепальне поранення на передній поверхні лівого колінного суглоба з ушкодженням м'яких тканин і руйнуванням наколінника, яке відноситься до тілесного ушкодження середньої тяжкості; вогнепальне поранення на зовнішній поверхні лівого передпліччя в нижній третині з ушкодженням м'яких тканин та м'язів, яке відноситься до легкого тілесного ушкодження; вогнепальне поранення грудної клітини з ушкодженням внутрішніх органів (осереддя, серця, діафрагми, печінки та правої нирки), яке відноситься до важкого тілесного ушкодження. Смерть Балюка О.О. настала від вогнепального поранення грудної клітки з ушкодженням внутрішніх органів і крововтрати;
3. **Вайди Богдана Івановича, 28.04.1965 року народження,** якому заподіяно: сліпе кульове проникаюче вогнепальне поранення голови (ушкодження м'яких тканин голови в лівій скроневій ділянці, лівої скроневої кістки (у вигляді дірчастого перелому), твердої мозкової оболонки, розміщення речовини півкуль мозочка, крововиливи під м'яку оболонку півкуль головного мозку та мозочку, крововиливи в шлуночки головного мозку, переломи внутрішньо-задніх частин верхніх стінок орбіт з задньо-орбітальними крововиливами), яке відноситься до важкого тілесного ушкодження. Смерть Вайди Б.І. настала від сліпого кульового проникаючого вогнепального поранення голови з ушкодженням головного мозку та мозочка.

Таким чином, Усенко Юрій Юрійович обґрунтовано підозрюється у вчиненні умисних вбивств на виконання явно злочинного наказу, тобто умисного протиправного заподіяння смерті іншій людині, двох і більше осіб, вчиненого способом, небезпечним для життя багатьох осіб, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 41, п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 КК України (стаття 115 із змінами, внесеними згідно із Законами № 270-VI від 15.04.2008 та № 1707-VI від 05.11.2009).

Крім того, за вищевказаних обставин, 20.02.2014 приблизно о 08:50 год., міліціонери штурмового взводу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Суходольський В.В. та Усенко Ю.Ю. разом з іншими невстановленими на даний час співробітниками цього ж підрозділу під керівництвом командира РМОП «Беркут» в м. Севастополі Колбіна С.М., зайнявши позиції за бетонним огороженням зі сторони в'їзду до готелю «Україна», з проїжджої частини вулиці Інститутської у м. Києві, діючи умисно, спільно та погоджено з іншими невстановленими в ході досудового слідства

працівниками правоохоронних органів з числа спецпідрозділів МВС України, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи, що застосування вогнепальної зброї, спорядженої патронами з свинцевою картечкою, по відношенню до неозброєних учасників акцій масових протестів, у тому числі шляхом стрільби у скупчення людей, тобто загально небезпечним способом, призведе до загибелі значної їх кількості та спричинення вогнепальних поранень різного ступеня тяжкості, свідомо допускаючи та бажаючи цього, маючи умисел на вчинення умисних вбивств з метою перешкоджання проведенню акцій протесту, здійснили не менше 6 пострілів з наявних у них спеціальних засобів – рушниць модельного ряду «Форт-500», споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку масового скупчення учасників акцій протесту, які перебували в нижній частині вул. Інститутської у м. Києві.

При цьому дана група співробітників спецпідрозділу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, у тому числі Суходольський В.В. та Усенко Ю.Ю. разом з іншими нестановленими в ході досудового слідства працівниками правоохоронних органів з числа спецпідрозділів МОП «Беркут» МВС України, діючи спільно та погоджено, поступово переміщувалась вгору по вул. Інститутській в напрямку станції метро «Хрещатик», продовжуючи при цьому здійснювати постріли з наявних у них спеціальних засобів – рушниць «Форт-500», споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі, у напрямку беззбройних учасників акцій протесту, що перебували в нижній частині вул. Інститутської у м. Києві, тобто загально небезпечним способом.

В результаті здійснення при вказаних обставинах, 20.02.2014 починаючи з 08 год. 50 хв. до 09 год 10 хв, пострілів із-за даного бетонного огороження із наявних спеціальних засобів – рушниць модельного ряду «Форт-500», споряджених патронами із зарядом свинцевої картечі в групу беззбройних мітингувальників, які перебували в нижній частині вул. Інститутської у м. Києві та жодним чином не становили небезпеки життю та здоров'ю громадян чи працівників міліції, Суходольський В.В. та Усенко Ю.Ю. разом з іншими нестановленими на даний час співробітниками РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі, під особистою координацією Колбіна С.М., а також іншими нестановленими в ході досудового слідства працівниками з числа спецпідрозділів МОП «Беркут», передбачаючи суспільно небезпечні наслідки своїх дій та бажаючи їх настання, спричинили вогнепальні поранення 3 учасникам акцій протесту, внаслідок яких заподіяно тяжкі тілесні ушкодження Максиміву В.М. та Худашову Ю.В, а також легке тілесне ушкодження Іваненку А.Ф. (Торсону Е.Ф.)

Таким чином, 20.02.2014, у період приблизно з 08 год. 50 хв. до 09 год 10 хв, унаслідок злочинних дій, вчинених при вказаних обставинах, які виразилися у вчиненні закінчених замахів на вбивство двох і більше осіб, способом, небезпечним для життя багатьох осіб, вчинених за попередньою змовою групою осіб, міліціонерами штурмового взводу РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Суходольським В.В. та Усенком Ю.Ю. разом з іншими нестановленими на даний час співробітниками цього ж підрозділу під керівництвом командира РМОП «Беркут» УМВС України в м. Севастополі Колбіна С.М., а також іншими нестановленими в ході досудового слідства

працівниками з числа спецпідрозділів МОП «Беркут», окрім вчинення 3 умисних вбивств, також вчинено закінчені замаху на умисні вбивства 3 осіб, а саме:

- 1. Максиміва Василя Михайловича, 25.11.1979 р.н.,** якому заподіяно: вогнепальне торакоабдомінальне поранення – перелом 6-го ребра справа, поранення правої легені, правого купола діафрагми, правої частки печінки, наскрізне поранення дванадцятиперстної кишки, яке ускладнилось гемотораксом, гемоперітонеумом, яке відноситься до тяжкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя);
- 2. Іваненка Антона Федоровича (Торсона Едвіна Федоровича), 02.09.1992 р.н.,** якому заподіяно: вогнепальне дробове поранення правого передпліччя: рани на тильній та ліктьовій поверхнях правого передпліччя на межі середньої та нижньої третин від яких спрямовані ранові канали, по ходу яких пошарово ушкоджені шкіра та м'які тканини правого передпліччя, які сліпо закінчуються у м'яких тканинах на межі середньої та дистальної третин передпліччя з боку тильно-медіальної поверхні ліктьової кістки множинними точковими сторонніми тілами (металевої щільності), яке відноситься до легкого тілесного ушкодження;
- 3. Худашова Юрія Вікторовича, 25.12.1986 р.н.,** якому заподіяно: вогнепальне проникаюче поранення грудної клітки: рана у надключичній ділянці справа, від якої відходить рановий канал, направлений ззовні досередини, по ходу якого ушкоджуються м'які тканини грудної стінки, з ушкодженням підключичної вени, підключичної артерії, з явищами масивної кровотечі (до 2000 мл крові), що проникає у праву плевральну порожнину з явищами гемопневмотораксу (наявність у плевральній порожнині крові, повітря), яке відноситься до тяжкого тілесного ушкодження (за критерієм небезпеки для життя).

Таким чином, **Усенко Юрій Юрійович** обґрунтовано підозрюється у вчиненні закінчених замахів на умисні вбивства, на виконання явно злочинного наказу, тобто умисного протиправного заподіяння смерті іншій людині, двох і більше осіб, вчиненого способом, небезпечним для життя багатьох осіб, за попередньою змовою групою осіб, але злочин не було закінчено з причин, які не залежали від його волі, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 41, ч. 2 ст. 15, п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 КК України (стаття 115 із змінами, внесеними згідно із Законами № 270-VI від 15.04.2008 та № 1707-VI від 05.11.2009).

А всього, таким чином, **Усенко Ю.Ю.**, підозрюється у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 41, ст. 340 Кримінального кодексу України (в редакції Закону від 05.04.2001), ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 41, ч. 3 ст. 365 Кримінального

кодексу України (ст. 365 із змінами, внесеними згідно із Законами № 270-VI від 15.04.2008, № 1508-VI від 11.06.2009, № 2808-VI від 21.12.2010; в редакції Закону № 3207-VI від 07.04.2011), ч. 4 ст. 41, п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 КК України (стаття 115 із змінами, внесеними згідно із Законами № 270-VI від 15.04.2008 та № 1707-VI від 05.11.2009), ч. 4 ст. 41, ч. 2 ст. 15, п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 КК України (стаття 115 із змінами, внесеними згідно із Законами № 270-VI від 15.04.2008 та № 1707-VI від 05.11.2009).

Слідчий слідчої групи у кримінальному провадженні –
**старший слідчий в особливо
 важливих справах першого відділу
 Управління з розслідування злочинів,
 вчинених у зв'язку із масовими
 протестами у 2013-2014 роках,
 Державного бюро розслідувань**

Максим ШАПОВАЛОВ

ПОГОДЖУЮ

Прокурор групи прокурорів
 у кримінальному провадженні –
**начальник другого відділу процесуального
 керівництва Департаменту організації,
 процесуального керівництва досудовим
 розслідуванням та підтримання публічного
 обвинувачення у кримінальних провадженнях
 про злочини, вчинені у зв'язку із масовими
 протестами у 2013-2014 роках,
 Офісу Генерального прокурора**
 «» липня 2024 року

Ігор ЗЕМСКОВ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

**Підозрюваному у відповідності до вимог статей 20, 42, 276, 277
 Кримінального процесуального кодексу України повідомлено та роз'яснено
 права підозрюваного, передбачені наступними нормами чинного
 законодавства України.**

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

{Частина перша статті 42 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1689-VII від 07.10.2014}

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

Особою, стосовно якої зібрано достатньо доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, але не повідомлено про підозру у зв'язку з її смертю, є фізична особа, стосовно якої за результатами проведеного досудового розслідування настав випадок та існують підстави, передбачені частиною першою статті 276 цього Кодексу для повідомлення про підозру, але якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, не повідомлено про підозру через її смерть.

{Частина другу статті 42 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2462-IX від 27.07.2022}

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

{Пункт 3 частини третьої статті 42 в редакції Закону № 1637-IX від 14.07.2021}
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

{Частина четверту статті 42 доповнено пунктом 7 згідно із Законом № 1492-VIII від 07.09.2016}

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробачії інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

{Частина четверту статті 42 доповнено пунктом 8 згідно із Законом № 1492-VIII від 07.09.2016}

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

{Частина сьому статті 42 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 1492-VIII від 07.09.2016}

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права і обов'язки підозрюваного вручено, права підозрюваного оголошено, роз'яснено та вони є зрозумілими.

Повідомлення про підозру отримав _____

« ____ » _____ 20 ____ об « ____ » год. « ____ » хв.

На виконання ст. ст. 278, 279, ч. ч. 1-2 ст. 135, ч. 3 ст. 111 КПК України повідомлення про підозру у вчиненні Усенком Юрієм Юрійовичем, 16.04.1988 р.н. кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 41, ст. 340 Кримінального кодексу України (в редакції Закону від 05.04.2001), ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 41, ч. 3 ст. 365 Кримінального кодексу України (ст. 365 із змінами, внесеними згідно із Законами № 270-VI від 15.04.2008, № 1508-VI від

11.06.2009, № 2808-VI від 21.12.2010; в редакції Закону № 3207-VI від 07.04.2011), ч. 4 ст. 41, п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 КК України (стаття 115 із змінами, внесеними згідно із Законами № 270-VI від 15.04.2008 та № 1707-VI від 05.11.2009), ч. 4 ст. 41, ч. 2 ст. 15, п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 КК України (стаття 115 із змінами, внесеними згідно із Законами № 270-VI від 15.04.2008 та № 1707-VI від 05.11.2009), складене у кримінальному провадженні № 42013110000001029 від 25.11.2013, вручено у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.